

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

3. Quomodo puniantur transgressores huius praecepti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

quippiam, ita ubi ex ore hominis procedunt huiusmodi maledictiones, signum est quod ibi anima demortua & impia lateat. Tertio in vanum nomen Dei assumitur, quando quis inutiles fabulas, risiones, stultiloquia aut quaestiones inanès de Deo ac rebus DEI fabulatur, ut rideant homines: sic enim nomen Dei inhonoratur. Matth. 12. De omni verbo ocioso homo reddet rationem in die iudicij. Ephes. 5. Stultiloquium nec nominetur in vobis. Etiam in vanum assumitur, quando nomen & verbum Dei sine attentione auditur in praedicatione, aut legitur oscitanter in Ecclesia aut cantatur, nam inquit David Psalmo 118. Eloquia tua super mel ori meo. Quarto, dum per nomen Dei & sancta verba Euangelij committimus incantationes, quae est mera delusio diaboli, & signum infidelitatis nostrae: permittit quidem Deus haec fieri ad probationem nostram: vult enim per hoc probare, an ipsum verè diligamus & timeamus, an in ipsum solum locemus nostram fiduciam, Deuteron. 13. Quoties igitur gloriaris, quia res tibi sic contingat, cogita tuam perfidiam: & quod sic Deus hoc permittit diabolo, eò quod tu derelicto Deo, ad ipsum confugis, quod aliquando aliquid contingit verum, ita tandem permittet, quod ipse daemon, quem inuocasti, tibi praemium reddet. Fugienda est igitur omnis incantatio, maximè, ubi nomen Dei dehonestatur. Quinto, nomen DEI in vanum assumitur, quando peritium committitur, de quo in alio capite dicitur. Cauendum est igitur maximè, ne nomen Dei à nobis in vanum assumatur.

Deus huiusmodi praeepto adiecit poenam quae spectat ad transgressores, nam dicit: Non enim habebit in fontem, id est, innocentem Deus cum qui nomen suum in vanum acceperit: haec comminatio valde terribilis est, est enim nomen Dei sanctum, idèd vult, ut etiam à nobis sanctificetur, id quod Christus ipse

III.

IIII.

V.

3.

nos docuit in oratione Dominica, Mat. 6. vt prima petitio esset nostra, quo nomen Dei patris sanctificetur in mūdo & vera doctrina, vt Deū sanctificemus, verbo eius credamus sine hēsitatione, ac semper ore glorificemus, nō maledicamus. Vndē credamus esse nō in mundo tot aduersa, tot genera infirmitatū, nisi quā tam multa ac diuersa sunt genera maledictionū, blasphemiarū passionis, seu martyrij, sanguinis ac mortis Dei, elementorū, Valentini, Quirini, &c. Vndē venit rerū caritas, fames, bella intestina, animalia terræ nociua, spoliationes, incēdia, pestes, &c. nisi quod Deus hęc super nos permittit ppter huiusmodi peccatum, quod nomine Dei sine reuerētia vtamur: et in Ecclesia fit in cultu diuino sine deuotione & attentione, extra ecclesiā verō vt plurimū, vt in negotiationibus, mercatorū periurijs &c. Et hęc pœna temporaria tolerari possit per pœnitentiam, de impietantibus verō inquit Apostolus Galat 5. Maledictum nomen Dei non possidebunt &c.

CAP. V.

ARGVMENTA.

1. *Quòd licitum sit verè iurare.*
2. *Quām grande peccatum sit, falsè iurare, & ad peccatum nomen Dei inuocare.*
3. *Quòd Magistratus punire tenetur periurū, quæ hic Deus grauiter punit.*

1. **I**uramentum est inuocatio nominis Dei vt testis veritatis cū imprecatione pœnæ, si fallat, vt si quis dicat, Inuoco Deum ac peto, vt si fallo verū, me puniat Deus. Sic enim forma olim concipiebatur in foederibus. Pro veritate autem habenda vel tuenda licitum est iurare. sic iurat Apostolus 2. Cor. 1. Ego testem Deum inuoco aduersus animam meam, Philip.